

wie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1966 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie dodatku służbowego dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 11) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

„3. W razie kolejnego powierzenia pracownikowi zastępstwa pracowników określonych w ust. 2, do

3-miesięcznego okresu zastępstwa przewidzianego w ust. 2 pkt 2 wlicza się poszczególne okresy wykonywania zastępstwa. Za kolejne powierzenie zastępstwa uważa się wypadki, w których objęcie zastępstwa następuje w ciągu 7 dni od ukończenia zastępstwa poprzednio powierzono.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: Z. Moskwa

137

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 6 maja 1966 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie dodatków dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” za nocną służbę oraz za specjalne i uciążliwe warunki pracy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 379), art. 65 i art. 66 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1966 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie dodatków dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” za nocną służbę oraz za specjalne i uciążliwe warunki pracy

(Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 12) wprowadza się następującą zmianę:

W § 20 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

„3. Pracownik pobierający dodatek określony w §§ 3, 5, 6 i 7 zachowuje prawo do pobierania tego dodatku, obliczonego w sposób określony w ust. 1, w okresie zastępowania pracownika zajmującego stanowisko, z którym związany jest dodatek służbowy, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: Z. Moskwa

138

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 maja 1966 r.

w sprawie określenia przedmiotów, należących do rolnika prowadzącego gospodarstwo, które nie podlegają egzekucji sądowej.

Na podstawie art. 830 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W razie skierowania egzekucji sądowej przeciwko indywidualnemu rolnikowi, który prowadzi gospodarstwo rolne, niezależnie od przedmiotów wyłączonych spod egzekucji przez Kodeks postępowania cywilnego, egzekucji nie podlegają ponadto następujące przedmioty:

- 1) jeden koń wraz z uprzężą, a w razie braku konia jeden żreback lub inne zwierzę pociągowe wraz z uprzężą;
- 2) w razie braku krowy — jedna jałówka lub cieliczka, niezależnie od tego, czy dłużnik posiada kozy albo owce, podlegające wyłączeniu na podstawie art. 829 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego;

- 3) dziesięć sztuk drobiu;
- 4) zapasy paszy i ściółki dla inwentarza wymienionego w pkt 1—3 do najbliższych zbiorów;
- 5) zapasy opału na okres pięciu miesięcy;
- 6) zboże i inne ziemiopłody oraz nawozy niezbędne do siewów, sadzenia lub uprawy w gospodarstwie rolnym dłużnika w danym roku gospodarczym;
- 7) jeden pług, jeden zespół bron, jeden wóz, jedno sanie robocze, jedna sieczkarnia, jeden parnik oraz ręczne narzędzia rolnicze w ilości niezbędnej do pracy w gospodarstwie rolnym dłużnika;
- 8) jeden kultywator, jeden siewnik oraz jeden kierat albo jeden silnik elektryczny lub spalinowy.

§ 2. 1. Egzekucji nie podlega ponadto nadwyżka inwentarza żywego ponad ilości wymienione w § 1 i art. 829 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej uzna to za niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego dłużnika. W wypadku takim egzekucji nie podlegają także zapasy paszy i ściółki dla tego inwentarza do najbliższych zbiorów.

2. Komornik po dokonaniu zajęcia pouczy dłużnika o treści ust. 1 i wyznaczy mu odpowiedni termin na złożenie zaświadczenia organu do spraw rolnych prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej o uznaniu nadwyżki inwentarza żywego za niezbędną do prowadzenia gospodarstwa rolnego. W razie bezskutecznego upływu tego terminu komornik podejmie dalsze czynności egzekucyjne.

§ 3. 1. W razie zajęcia inwentarza żywego nie podlegają sprzedaży lub przejęciu na własność:

- 1) świnie prośne oraz świnie karmiące potomstwo — przed uzyskaniem przez potomstwo 2 miesięcy;
- 2) trzoda chlewna zakontraktowana — przed upływem terminu sprzedaży określonego w umowie kontraktacji albo przed osiągnięciem wagi odpowiadającej warunkom handlowym;
- 3) potomstwo zwierząt, które zostały wyłączone spod egzekucji — przed uzyskaniem przez to potomstwo: u koni — 5 miesięcy, u bydła — 4 miesięcy, u owiec — 3 miesięcy, u trzody chlewnej — 2 miesięcy i u kóz — 5 miesięcy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do niezbędnych zapasów paszy i ściółki dla inwentarza określonego w tym ustępie.

§ 4. Zajęte zwierzęta gospodarskie, wpisane do księgi zwierząt zarodowych albo uznane za rozplodniki odpowiednie do hodowli, zostaną wyłączone spod egzekucji, jeżeli nie mogły być sprzedane jednostce gospodarki uspołecznionej prowadzącej gospodarstwo rolne albo osobie, która przedłoży zaświadczenie organu do spraw rolnych prezydium właściwej gromadzkiej rady narodowej, stwierdzające, że posiada gospodarstwo rolne, w którym istnieją odpowiednie warunki do dalszej hodowli.

§ 5. 1. W sprawach o alimenty lub renty mające charakter alimentów, jak również w sprawach o należności powstałe w związku z pracą zarobkową wykonywaną w gospodarstwie rolnym dłużnika, nie stosuje się ograniczeń przewidzianych w przepisach § 1 pkt 3, 5 i 8 oraz § 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do egzekucji świadczeń zaległych za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Jeżeli jednak w wyniku egzekucji świadczeń bieżących albo świadczeń zaległych za okres krótszy niż 6 miesięcy ma nastąpić sprzedaż rzeczy ruchomej albo przejęcie jej na własność, nadwyżkę, która przekracza wartość świadczeń bieżących albo świadczeń zaległych za okres krótszy niż 6 miesięcy, przeznaczą się na świadczenia zaległe za okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 6. Ograniczeń przewidzianych w rozporządzeniu nie stosuje się w razie równoczesnego skierowania egzekucji do wszystkich nieruchomości, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, prowadzonego przez dłużnika.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

139

OBWIESZCZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 22 maja 1966 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 63) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych (Dz. U. z 1964 r. Nr 4, poz. 23 i z 1966 r. Nr 10, poz. 63) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 35 i 39 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23) w brzmieniu:

„§ 35. 1. W okresie przejściowym do końca 1965 r. absolwent szkoły wyższej, który w okresie studiów korzystał ze stypendium fundowanego, może być zwolniony od obowiązku podjęcia pracy w zakładzie pracy fundującym stypendium, a zakład pracy od obowiązku zatrudnienia tego absolwenta, jeżeli ze względu na jego uzdolnienia szkoła wyższa powoła go na stanowisko pomocniczego pracownika nauki lub wyznaczy go na wstępny staż asystencki dla kandydatów na pracowników nauki w szkołach wyższych.

2. Powołanie absolwenta, o którym mowa w ust. 1, na stanowisko pomocniczego pracownika nauki lub wyznaczenie go na staż asystencki następuje za zgodą ministra bądź prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, którym podlega jednostka fundująca, na wniosek ministra, któremu podlega szkoła wyższa.